

وَمَا أُنْزِلُ نَفْسِي إِلَّا النَّفْسَ لَأَمَّارَةً بِالشُّرُوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي

لیره نمی گفتم نفس خود را همانا نفس بسیار فرمان دشمنه است به بدی مگر آن را که رحمت کند

رَبِّي إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۵۳﴾ وَقَالَ الْمَلِكُ أَتُؤْتُونِي بِهِ؟ أَسْتَخْلِصُكَ

پروا دگر من همانا پروا دگر من امروزه مهربان است و گفت پادشاه بیلید نزد من لورا تا لورا ویزه گردانم

لِنَفْسِي فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ ﴿۵۴﴾ قَالَ

برای خود پس هنگامی که با وی سخن گفت گفت همانا تو امروز نزد ما صاحب قدر لیاقت داری و گفت

أَجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلِيمٌ ﴿۵۵﴾ وَكَذَلِكَ

بگذار مرا بر گنجینه های این سرزمین همانا من نگاهبان دانایم و اینچنین

مَكَّنَّا يُوسُفَ فِي الْأَرْضِ يَتَّبِعُوا مِنْهَا حَيْثُ يَشَاءُ نُصِيبُ

میزان دهیم یوسف را در زمین قرار می گرفت از آن هر جا که می خواست می رسانیم

بِرَحْمَتِنَا مَنْ نَشَاءُ وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿۵۶﴾ وَلَا أَجْرَ

رحمت خود را به هر که خواهیم و تباہ نمی کنیم مزد لیکو کاران را و هر آینه مزد

الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿۵۷﴾ وَجَعَلَهُ إِخْوَةَ

آخرت بهتر است برای کسانی که ایمان آوردند و پرهیزکاری می کردند و آمدند برادران

يُوسُفَ فَدَخَلُوا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿۵۸﴾ وَلَمَّا

یوسف پس داخل شدند بر وی پس شناخت ایشان را و ایشان او را شناختند و چون

جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ قَالَ أَتُؤْتُونِي بِأَخٍ لَكُمْ مِنْ أَبِيكُمْ أَلَا تَرَوْنَ

آماده کرد بر ایشان بکارهای ایشان را گفت بیلید نزد من برادر خود را که از پدر شماست آیا نمی بینید

آيَةُ أَوْفَى الْكَيْلِ وَأَنَا خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ ﴿۵۹﴾ فَإِنْ لَمْ تَأْتُونِي بِهِ فَلَا

که من پر می دهم پیمانه را و من بهترین میزبانانم پس اگر نیایید نزد من لورا پس نخواهد بود

كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِي وَلَا تَقْرَبُونِ ﴿۶۰﴾ قَالُوا سَتَرُوهُ عَنْهُ أَبَاهُ

پیمانه ای برای شما نزد من و نزدیک نشوید به من گفتند حتماً خواهیم خولت لورا از پدرش

وَأَنَّا لَفَاعِلُونَ ﴿۶۱﴾ وَقَالَ لِفَتِيِّنِهِ أَجْعَلُوا بِضَاعَهُمْ فِي رِحَالِهِمْ

و ما البته کنندگانیم این کار را و یوسف گفت به غلامان خود قرار دهید سرمایه ایشان را در بارهای شان

لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَا إِذَا انْقَلَبُوا إِلَيْنَا أَهْلُهُمْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

باشد که آنان بشناسند آن را چون باز روند به سوی اهل شان باشد که ابرای خرید غله باز گردند

﴿۶۲﴾ فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَيْنَا أَهْلُهُمْ قَالُوا يَكُونُ مِنْكُمْ مِائَةُ

پس چون باز گشتند به سوی پدر خویش گفتند ای پدر ما باز دانستد از ما پیمانه را

فَأَرْسِلْ مَعَنَا آخَانَا نَصْكَتْلَ وَإِنَّا لَهُمْ لَحَافِظُونَ ﴿۶۳﴾

پس بفرست ما را برادر ما را تا پیمانه گیریم و همانا ما لورا نگاهبانانیم

قَالَ هَلْ مَأْمُوكُمْ عَلَيْهِ إِلَّا كَمَا أَمْسُوكُمْ عَلَى أَخِيهِ مِنْ
 یعقوب گفت آیا امین شعلرم شمارا بر او مگر چنانکه امین گرفته بودم شمارا بر برادرش پیش
قَبْلُ قَالَ اللَّهُ خَيْرٌ حَفِظًا وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ ﴿٦٦﴾ **وَلَمَّا فَتَحُوا**
 از این پس الله بهترین نگهدارنده است و او مهربان ترین مهربان است ﴿۶۶﴾ و چون بگشادند
مَتَاعَهُمْ وَجَدُوا بِضَاعَتَهُمْ رُدَّتْ إِلَيْهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا
 کالای خود را یافتند سرمایه شان را که باز گردانده شده بود به ایشان گفتند ای پدر ما
مَا نَبْغِي هَذِهِ بِضَاعَتُنَا رُدَّتْ إِلَيْنَا وَنَمِيرُ أَهْلَنَا وَنَحْفَظُ
 دیگر چه می خواهیم؟ این سرمایه ما است که باز گردانده شده است به ما و خوراک آوریم برای کسان خود و نگهداری کنیم
أَخَانَا وَنَزِدَادُ كَيْلٍ بَعِيرٍ ذَلِكَ كَيْلٌ يَسِيرٌ ﴿٦٧﴾ **قَالَ لَنْ**
 برادر خود و اقربان من کنیم بیعانه ای را شتری را این بیعانه ایست آوردش ساده است ﴿۶۷﴾ گفت هرگز
أَرْسِلُهُ مَعَكُمْ حَتَّى تُؤْتُونِي مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ لَتَأْتُنِي بِهِ إِلَّا
 نفرستم او را با شما تا آنکه دهید مرا بیعانی استوار از الله که البته باز آورید به من او را مگر
أَنْ يُحَاطَ بِكُمْ فَلَمَّا آتَوْهُ مَوْثِقَهُمْ قَالَ اللَّهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ
 آنکه گرفتار شوید او نتواند پس چون بدو سپردند بیعانشان را یعقوب گفت الله بر آنچه می گویم نگهدارنده است
﴿٦٨﴾ وَقَالَ يَبْنَئِي لَا تَدْخُلُوا مِنْ بَابٍ وَاحِدٍ وَادْخُلُوا مِنْ أَبْوَابٍ
 و گفت ای پسران من درمیاید از یک دروازه و درآید از دروازه های
مُتَفَرِّقَةٍ وَمَا أُغْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَلْحَكُمُ إِلَّا
 پراکنده و دفع نمی کنم از شما از اقصای الله چیزی را نیست فرمان مگر
بِأَمْرِ اللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٦٩﴾ **وَلَمَّا**
 از امر الله بر وی توکل کردم و بر وی باید توکل کنند توکل کنندگان و چون
دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُمْ مَا كَانَ يُغْنِي عَنْهُمْ
 داخل شدند از جایی که فرمان داده بود به ایشان پدرشان دفع نمی کرد از ایشان
مِنْ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا حَاجَةً فِي نَفْسِ يَعْقُوبَ قَضَصَهَا وَإِنَّهُ
 از اقصای الله چیزی را مگر نیازی را که در دل یعقوب بود که برآورده ساختن را و به درستی که او
لَدَوُ عِلْمٍ لَمَّا عَلِمْتَهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ
 دارای دانش بود به سبب آنچه به او آموخته بودیم و لیکن بیشتر مردمان نمی دانند
﴿٧٠﴾ وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ قَالَ يَا أَبَتِ إِنَّكَ أَهْلَاكَ قَالَ
 و چون داخل شدند بر یوسف جای داد در نزد خود برادر اترا خود را گفت
إِنِّي أَنَا أَخُوكَ فَلَا تَبْتَهِسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٧١﴾
 همانا من خود برادر توام پس آندوهگین مباش به سبب آنچه می کردند

فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ جَمَعَ التَّيْقَانَةَ فِي رَحْلِ أَخِيهِ ثُمَّ
پس وقتی که آماده کرد برای ایشان ساز و برگ شان را نهاد جام را در باران برادر خود پس

أَذَّنَ مُؤَذِّنٌ أَتَتْهَا أَلْعِيرُ إِنَّكُمْ لَسَرِقُونَ ﴿٧٠﴾ قَالُوا وَأَقْبِلُوا
آواز داد آواز دهنده ای ای کاروانیان همانا شما در دزدانید گفتند در حالی که رو آوردند

عَلَيْهِمْ مَآذَا تَفْقِدُونَ ﴿٧١﴾ قَالُوا نَفَقْدُ صَوَاعَ أَلْمَلِكِ
به آنان چه چیز گم کرده اید؟ گفتند گم کردیم صاع پادشاه را

وَلَمَنْ جَاءَ بِهِ جِمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ ﴿٧٢﴾ قَالُوا تَاللَّهِ
و برای کسی را که بیورد آن را یک بار شتر است و من به این اوسته ضامن گفتند سوگند به الله

لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَّا جِئْتَنَا لِنُقْسِدَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سَارِقِينَ
هر آینه دانسته اید که ما نیامده ایم تا فساد کنیم در زمین و هرگز نبوده ایم دزدان

﴿٧٣﴾ قَالُوا فَمَا جَزَاؤُهُ إِنْ كُنتُمْ كَاذِبِينَ ﴿٧٤﴾ قَالُوا جَزَاؤُهُ
گفتند پس چیست کیفر این کار اگر باشید دروغگویان؟ گفتند کیفر این کار این است

مَنْ وَجَدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاؤُهُ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ
کسی که یافته شود در بار او پس از وی الوافقت کیفرش این گونه کیفر می دهیم ستمکاران را

﴿٧٥﴾ فَبَدَأَ بِأَوْعِيَّتِهِمْ قَبْلَ وِعَاةِ أَخِي ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا مِنْ
پس استخوانها را کرد از باران های ایشان پیش از برادرش پس در آورد آن را جام را از

وِعَاةِ أَخِيهِ كَذَلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ
باران برادر خود این چنین چاره اندیشی کردیم برای یوسف روا نبود که گم گویان بگیرد برادر خود را

فِي دِينِ الْمَلِكِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَنْ نَشَاءُ
در این پادشاه مگر آنکه بخواهد الله بلند گردانیم به درجائی هر که را که بخواهیم

وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ ﴿٧٦﴾ قَالُوا إِنْ يَسْرِقْ
و بالاتر از هر دانشی دانایی هست گفتند اگر دزدی می کند

فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَهُ مِنْ بَنِى إِسْرَءِيلَ فَأَسَرُّهَا يُوسُفَ فِي نَفْسِهِ
به درستی که دزدی کرده است برادر او از نوین پس پنهان داشت آن اسرائیلی را یوسف در دل خود

وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ قَالَ أَنْتُمْ شَرُّ مَكَنَّاتٍ ﴿٧٧﴾ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا
و آشکار نکرد آن را برای شان گفت شما بدترین جایگاه را دارید و الله داناست به آنچه

تَصِفُونَ ﴿٧٨﴾ قَالُوا يَبْنَائِهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبَا شَيْخًا كَبِيرًا
بیان می کنید گفتند ای عزیز هر آینه برای او پدری پیر کلان سال است

فَخَذَ أَحَدًا مَكَانَهُ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٧٩﴾
پس بگیر یکی را از ما همانا ما می بینیم تو را از نیکوکاران

قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ تَأْخُذَ إِلَّا مِنْ وَجَدْنَا مَتَاعَنَا عِنْدَهُ إِنَّا
 گفت پناه بر **الله** از آنکه بگیریم مگر کسی را که یافته ایم متاع خود را نزد او همانا ما
إِذَا لَفِظَتُمُوتَ ۖ فَلَمَّا اسْتَيْفَسُوا مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّا
 آنگاه استمکاران باشیم پس چون نالامید شدند از وی به کناری رفتند نجاو آنگاه
قَالَ كَبِيرُهُمْ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ أَبَاكُمْ قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ
 گفت بزرگ ایشان آیا ندانسته اید که پدر شما هر اینه گرفته است از شما
مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ وَمِنْ قَبْلُ مَا فَرَّطْتُمْ فِي يُوسُفَ فَلَنْ أَبْرَحَ
 پیمانی استوار را از **الله** و پیش از این هم چه کوتاهی می کردید درباره یوسف؟ پس چنانچه خواهیم شد
الْأَرْضَ حَتَّى يَأْذَنَ لِي أَبِي أَوْ يَحْكُمَ اللَّهُ لِي ۚ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ
 زمین سرزمین امسا تا وقتی که اذن دهد به من پدرم یا داوری کند **الله** برای من **و او** بهترین داوران است
۸۰ أَرْجِعُوا إِلَيَّ أَيُّكُمْ فَقُولُوا يَتَابَعًا إِنَّكَ سَرَقَ
 برگردید به سوی پدر خویش پس بگوئید ای پدر ما همانا پسر ت جدی کرد
وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلَّمْنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ
 و گواهی نمی دهیم ما مگر به آنچه می دانیم و نبودیم پرنهان آگاهان از غیب خبری نداریم
۸۱ وَشَكَلَ الْقَرِيَةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا وَالْعِيرَ الَّتِي أَقْلْنَا فِيهَا
 و پیرس از اهل این آبادی که بودیم در آن و از کاروانی که اندیم در آن
وَأِنَّا لَصَادِقُونَ ۖ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا
 و همانا راست گویانیم **۸۲** ای خوب گفت بلکه آراسته است برای شما نفوس شما کاری از شما را
فَصَبْرٌ جَمِيلٌ عَنِ اللَّهِ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ
 پس اکرم من صبری نیکو است **الله** بیاورد پیش من ایشان را همگی همانا او **هو**
الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ۖ وَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَأْسَفُ عَلَيَّ
 دانای سنجیده کار است **۸۳** و روی برگردانید از ایشان و گفت ای دریغ بر
يُوسُفَ وَأَبْيَضَّتْ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ فَهُوَ كَظِيمٌ
۸۴ یوسف و سفید شد هر دو چشم او از اندوه پس او غم خود را فرو می خورد **۸۵** آنگاه زلفش بود
قَالُوا تَاللَّهِ تَفْتَوْا تَذَكَّرُ يُونُسَ حَتَّى تَكُونَ حَرَضًا
 گفتند سوگند به **الله** همیشه یاد می کنی یوسف را تا آنگاه که شوی سخت بیمار
أَوْ تَكُونَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ ۖ قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوا بَثِّي
 یا شوی از نابودشوندگان گفت جز این نیست که شکوه می برم بپیشانی
وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ
 و اندوه خود را به **الله** و می دانم از جانب **الله** چیزی را که شما نمی دانید **۸۶**

يَبْقَىٰ أَذْهَبُوا فَتَحَسَبُوا مِنْ يُوْسُفَ وَأَخِيهِ وَلَا تَأْتِسُوا
ای بران من بروید پس جستجو کنید از یوسف و برادرش و نوسید مشوید
مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِنَّهُ لَا يَأْتِسُ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ
از روح الله همانا نوسید نمی شود از روح الله مگر گروه کافران
﴿۸۷﴾ فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ مَسْنَا وَأَهْلَنَا الضُّرُّ
پس چون داخل شدند بر او [یوسف] گفتند ای عزیز رسیده است به ما و خانواده ما آسیب
وَجَشْنَا بِضَاعَةَ مُرْجَةٍ فَأَرْوِ لَنَا الْكِيلَ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا
و آوردیم سرما به ای ناچیز را پس نعام بیهمای برای ما پیمانه را و صدقه کن بر ما
إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ ﴿۸۸﴾ قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ
همانا الله پاداش می دهد صدقه دهندگان را گفت آیا دانستید چه کردید
يُوسُفَ وَأَخِيهِ إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ ﴿۸۹﴾ قَالُوا أَوَلَمْ نَك
با یوسف و برادرش آنگاه که شما نادانان بودید گفتند آیا تو
لَأَنْتَ يُوْسُفُ قَالَ أَنَا يُوسُفُ وَهَذَا أَخِي قَدْ مَنَّ اللَّهُ
همان یوسفی؟ گفت من یوسفم و این برادر من است هر آینه منت نهاد الله
عَلَيْنَا إِنَّهُ مَنْ يَتَّقِ وَيَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ
بر ما همانا هر که پرهیزکاری کند و شکیایی ورزد پس به درستی که الله نپاه نمی گرداند پاداش
الْمُحْسِنِينَ ﴿۹۰﴾ قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ عَاشَرَكَ اللَّهُ عَلَيْنَا
نیکیوکاران را گفتند سوگند به الله هر آینه برگزیده است تو را الله بر ما
وَإِنْ كُنَّا لَخَطِئِينَ ﴿۹۱﴾ قَالَ لَا تَثْرِيبَ عَلَيْكُمُ
و به درستی که ما بودیم خطاکاران گفت هیچ سرزنش نیست بر شما
الْيَوْمَ يَغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿۹۲﴾
امروز می آمرزد الله شما را و او مهربان ترین مهربانان است
أَذْهَبُوا بِفَمِصِي هَذَا قَالِقُوهُ عَلَىٰ وَجْهِ أَبِي يَأْتِ بَصِيرًا
بروید این پیراهن مرا پس بپفکید آن را بر چهره پدر من تا بینا شود
وَأَتُونِي بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿۹۳﴾ وَلَمَّا فَصَلَتِ
و بیایورید نزد من خانواده تان را همگی و چون جدا شد
الْعِيرُ قَالَ أَبُوهُمْ إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ يُوسُفَ لَوْلَا أَنْ
کاروان [مسافر] گفت پدرشان همانا من می یابم بوی یوسف را اگر نداشتید
تَفْنِدُونِ ﴿۹۴﴾ قَالُوا تَاللَّهِ إِنَّكَ لَفِي ضَلَالِكَ الْقَدِيمِ ﴿۹۵﴾
مرا سبک عقل گفتند سوگند به الله همانا تو در گمراهی دیرینه خودی

فَلَمَّا أَنْ جَاءَ الْبَشِيرُ أَلْفَهُ عَلَى وَجْهِهِ فَازْتَدَّ بِصِيرٍ قَالَ
 پس چون پیامد پیش وی مرده رسان یافت آن ابراهیم را بر چهره وی پس گشت بیجا گفت
 أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٦﴾ قَالُوا
 آیا نگفته بودم به شما همانا من می دانم از جانب **الله** چیزی را که نمی دانید؟ گفتند
 يٰأَبَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا كُنَّا خَاطِئِينَ ﴿١٧﴾ قَالَ سَوْفَ
 ای پدر ما آمرزش بخواه برای ما گناهان ما را به درستی ما بودیم گناهکاران گفت زودا که
 اسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٨﴾ فَلَمَّا
 آمرزش خواهم برای شما **پروردگار خود** همانا او **ان** آمرزنده مهربان است پس چون
 دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ عَاوِيٌّ إِلَيْهِ أَبُوهُ وَقَالَ ادْخُلُوا مِصْرَ
 درآمدند بر یوسف جای داد نزد خود پدر و مادرش را و گفت درآید به مصر
 إِنْ شَاءَ اللَّهُ ءَامِينَ ﴿١٩﴾ وَرَفَعَ أَبُوهُ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا
 اگر بخواهد **الله** درحالی که دراصلن خوشهید بود **و** بالا نهاد پدر و مادر خود را بر تخت و افتادند
 لَهُ سُجَّدًا وَقَالَ يٰأَيُّهَا تَأْوِيلُ رُؤْيَايَ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَعَلَهَا
 در برابر تو سجده کنان و گفت ای پدر من این است تفسیر خواب من پیش از این هر آینه گردید آن را
 رَبِّي حَقًّا وَقَدْ أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ السِّجْنِ وَجَاءَ بِكُم
پروردگار من به حق و به درستی که نیکویی کرده است به من چون بیرون آورد مرا از زندان و آورد شما را
 مِّنَ الْبَدْوِ مِنْ بَعْدِ أَنْ تَرَجَّعَ الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِي إِنَّ
 از بیابان بعد از آنکه آشوب گردانید شیطان میان من و میان برادران من همانا
 رَبِّي لَطِيفٌ لِّمَا يَشَاءُ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٢٠﴾ رَبِّ
پروردگار من نازک بین است در آنچه بخواهد همانا لایست **ان** دانای سنجیده کار **اما پروردگار من**
 قَدْ ءَاتَيْنِي مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمَنِي مَا تَأْوِيلُ الْأَحَادِيثِ فَاطِرَ
 همانا دادی به من بهره ای از پادشاهی و آموختی مرا از تفسیر خواب ها ای پدیدگشته
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيُّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تَوَفَّنِي
 آسمان ها و زمین تویی کارساز من در دنیا و آخرت بپذیر مرا
 مُسْلِمًا وَالْحَقَّقِي بِالصِّلَاحِينَ ﴿٢١﴾ ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ
 مسلمان و پیوند مرا با شایستگان **این گفته** از اخبار غیب است
 نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ أَجْمَعُوا أَمْرَهُمْ وَهُمْ يَمْكُرُونَ
 که وحی می کنیم آن را به سوی تو و تو نبودی نزدیک آنان هنگامی که همناشان شدند و آنان نیرنگ می زدند
 وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٢٢﴾
 و نیستند بیشتر مردمان و اگر چه حرص بورزی ایمان آورندگان

وَمَا تَسْأَلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿١٠٦﴾
 ودرخواست نمی کنی از آنان بر آن اگر بخواهی هیچ مزدی را نیست این اقرار است جز بپندی برای جهانیان

وَكَايْنِ مِّنْ آيَةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ ﴿١٠٧﴾ وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِآلِلَّهِ إِلَّا
 وایسان از آیه ها در آسمان ها و زمین که می گذرند بر آن و ایشان از آنها روی گردانند و ایمان نمی آورند بیشترشان به الله مگر اینکه

وَهُمْ مُشْرِكُونَ ﴿١٠٨﴾ أَفَأَمِنُوا أَنْ تَأْتِيَهُمْ غَشِيَةٌ مِّنْ عَذَابِ اللَّهِ أَتَىٰ
 در همان حال که شرک ورزانند آیا ایمن شدند از آنکه بیاید بر آنان پوششی از عذاب الله

أَوْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٠٩﴾ قُلْ هَذِهِ سَبِيلُ
 یا بیاید بر ایشان رستاخیز ناگهانی و ایشان و این

سَبِيلِ أَدْعُوا إِلَى اللَّهِ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَنَ
 راه من است می خورم به سوی الله بر بینش (کامل) من و هر که پیروی کرده است مرا و پاکا

اللَّهُ وَنَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١١٠﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ
 الله و نیستیم من از شرک ورزان و نفرستادیم پیش از تو

إِلَّا رِجَالًا نُّوحِي إِلَيْهِمْ مِنْ أَهْلِ الْبَرِّ أَفَلَا يَسِيرُونَ ﴿١١١﴾
 مگر مردانی را که وحی می کردیم به ایشان از اهل آبادی ها آیا گردش نکرده اند در

الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ
 زمین که بنگرند چگونه بود سرانجام آنان که پیش از ایشان بودند

وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١١٢﴾ حَقَّ
 وهرایه برای آخرت بهتر است برای آنان که پرهیزکاری کردند آیا خرد نمی ورزید؟ تا

إِذَا اسْتَيْسَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِّبُوا جَاءَهُمْ
 آنگاه که نومید شدند فرستادگان (ایمان آورندگان) و گمان بردند که (از سوی مردم) به آنان دروغ گفته شد آمد برای شان

نَصْرُنَا فَنُجِّيَ مَنْ نَّشَاءُ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١١٣﴾
 یاری ما پس رهائی ده شد هر که خواستیم و بازگردانده نمی شود عذاب ما از گروه ستمکاران

لَقَدْ كَانَتْ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ مَا كَانَ
 هر آینه هست در سرگذشت آنان بپندی برای خردمندان نیست اقرار است

حَدِيثًا يُنْتَرَىٰ وَلَئِنْ كُنْتَ تُصَدِّقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ
 سخنی که به دروغ گفته شده باشد ولیکن تصدیق کن آنچه است که پیش از آن است

وَتَقْصِلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهْدَىٰ وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١١٤﴾
 و به روشی بیانگر هر چیزی است و رهنمود و مهربانی است برای گروهی که ایمان می آورند

سُورَةُ الرَّحْمٰنِ

۱۳

۱۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهربان گستر مهربان

الْمَرُّ فَلَكْ عَآيِنْتُ الْكِتَآبِ وَالَّذِى أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ

لَفَعْلَامِ مِیْهَرْدِ این است آیات این کتاب و آنچه فرو فرستاده شده به سوى تو از پروردگارت حق است

وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّآسِ لَا یُؤْمِنُونَ ۝۱

و لیکن بیشتر مردمان ایمان نمی آورند ۱

عَمْدٌ تَرَوْنَهَا ثُمَّ أَسْتَوِیْ عَلَى الْعَرْشِ وَسَحَرَّ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ كُلُّ

سُتُونِ هَآیِی که انهارا ببینید پس استیلا یافت بر عرش و رام کرد آفتاب و ماه را هر یک

یَجْرِی لِأَجَلٍ مُّسَمًّى یُدْبِرُ الْأَمْرَ یَفْعَلُ الْآیٰتِ لَعَلَّكُمْ یَلْقَآءُ

رَؤُوسَکُمْ تَآسِرَآمَدِی معین تدبیر می کند کار افرینش را بطل می کند آیات اخود را بآید که شما به دیدار

رَبِّکُمْ تَوْفِقُونَ ۝۲ وَهُوَ الَّذِی مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِیْهَا رَوَاسِیَ

پروردگارتان یقین کنید ۲ و او است که گسترده زمین را و نهاده در آن کوه های استوار

وَأَنْهَرَا وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ جَعَلَ فِیْهَا زَوَاجِیْنَ ۝۳

و نهادهارا و از همه میوه ها قرار داد در آن نوصف دو کله ابرو و منته نشین و شیرین می پوشاند ثبورا

الْیَوْمَ یُنْفِیْ السَّآءَ ۝۴

آلنهار اِنّ فی ذلک لآیٰتٍ لِّقَوْمٍ یَّتَفَكَّرُونَ ۝۵

با روز همانا در این نشانه های است برای گروهی که می اندیشند و در زمین

قِطْعٌ مِّنْ مَّجْجٍ وَجَعَلَ مِّنْ أَعْتَبٍ وَزَرَعٌ وَنَخِیْلٌ صِیْوَآنٌ

قطعه ای است کنار همدیگر و باغ های است از درختان انگور و کشت زار و خرما یان هم ریشه

وَعَبْرٌ صِیْوَآنٌ یُسْقٰی بِمَآءٍ وَاحِدٍ وَنُفِیْلٌ بَعْضُهَا عَلَىٰ بَعْضٍ

و نا هم ریشه آب دفعه می شوند به یک آب و برتری می دهیم برخی از انها را بر برخی دیگر

فِی الْأَكْثَلِ ۝۶

در میوه و خوراک همانا در این نشانه های است برای گروهی که خرد می ورزند

وَإِنْ تَعْجَبْ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ أَءِذَا كُنَّا تُرَابًا أَوْنَا لَفِی خَلْقٍ

و اگر شگفتی ورزی پس شگفت آور است گفتارشان که آیا وقتی که خاک شویم آیا ما در افرینشی

جَدِیدٌ ۝۷

جَدِیدٌ ۝۷

نوحولهم بود؟ آنان کسانی اند که کفر ورزیدند به پروردگار خود و آنانند که رجیرها

فِیْ أَغْشَاقِهِمْ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّآرِ ۝۸

در گردن شان باشد و آنان همدان امتی اند آنان در آنجا جاویداند

وَسَتَعْمَلُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَتْ مِنْ
 وبه شتاب می خواهید از تو بدی را پیش از نیکی در حالی که به تحقیق گذشته است پیش
 قَبْلَهُمُ الْمَثَلَتُ وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِلنَّاسِ عَلَى ظُلْمِهِمْ
 از ایشان کفرهای امیرت است و همانا پروردگار تو دارای آمرزش است برای مردمان با وجود ستمشان
 وَإِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ ۝۶ وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا
 و همانا پروردگار تو سخت کیفر است و می گویند آنان که کافر شدند چرا
 أَنْزَلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ ۝۷ إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ
 فرستاده نشده است بر تو نشانه ای از پروردگار جز این نیست که تو بیم دهنده ای و هر قومی را راهنمایی است
 ۝۸ اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَىٰ وَمَا تَغِيصُ الْأَرْحَامُ
 ۝۹ اللَّهُ می داند آنچه بر می دارد هر مادینه ای و آنچه می کاهند بچه دان ها
 وَمَا تَزِدُّهُنَّ مِنْهُنَّ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ ۝۱۰ عَلِيمُ الْغَيْبِ
 و آنچه می افزاید و هر چیزی نزد او به اندازه است دانای پنهان
 وَالشَّهَادَةُ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ ۝۱۱ سَوَاءٌ مِنْكُمْ أَمَرٌ
 و اشکار است آن بزرگ برتر یکسان است از شما هر که نهان دارد
 أَلْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ
 سخن را و هر که به آواز بلند گوید آن را و هر که وی پنهان شود در شب و آواز رونده
 بِالنَّهَارِ ۝۱۲ لَهُ مُعَقِّبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ
 در روز برای امنی تعقیب کنندگانی (پیش است) از پیش روی او و پس از او نگاه می دارند و نوا
 مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ
 به فرمان الله همانا الله دگرگون نمی کند حالت قومی را تا آنکه دگرگون کنند آنچه را که در خودشان است
 وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ
 و چون بخوهد الله برای گروهی بدی او باری و پس برگشتی نباشد برای آن و نباشد برای آنان جز وی هیچ
 وَالِ ۝۱۳ هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ أَلْبَافَكُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا
 کلاسر او سوری است آن که می نمایاند به شما برقی را که مایه ترس و امید
 وَيُنْشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ ۝۱۴ وَيُسَيِّحُ الرُّعْدَ بِحُمَمٍ
 و پدید می آورد ابرهای گران را و به باکی می ستاید رعد با ستایش تو
 وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا
 و فرشتگان از ترس او و می فرستد صاعقه ها را پس می رساند آن را
 مَنْ يَشَاءُ وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ وَهُوَ وَهُوَ ۝۱۵ شَدِيدُ الْمِحَالِ ۝۱۶
 به هر که خواهد و آنان جدال می کنند درباره الله و او سخت کیفر است

لَمْ دَعَوْهُ لَمَقِي وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ شَيْءٌ إِلَّا
برای اوست دعوت حق و آنها را که فرامی خوانند به جای او هیچ پاسخی به آنان نمی دهند مگر

كَبِيرٌ كَثِيرٌ إِلَى آثَمَاءٍ لِيَتْلُغَ قَاهُ وَمَا هُوَ بِبَالِغِهِ وَمَا دَعَا الْكَافِرِينَ
مقتد کسی که بگشاید دوست خود را به سوی آب تا برسد به دهانش در حالی که نمی رسد آن ابد را نیست چنین کفران

إِلَّا فِي ضَلَالٍ ۝۱۴ وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا
مگر در گمراهی ۱۴ و برای الله سجده می کند هر که در آسمان ها و زمین است خولسته

وَكَرِهًا وَظِلَّلَهُمْ بِالْقُدُورِ وَالْأَصْصَالِ ۝۱۵ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ
و ناخواسته و نیز سایه های شان در بامدادان و شامگاهان ۱۵ بگو کیست پروردگار آسمان ها

وَالْأَرْضِ قُلْ اللَّهُ قُلْ أَفَأَتَّخِذُكُمْ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ لَا يَمْلِكُونَ لِأُنْفِثَ
و زمین؟ بگو الله است بگو آیا گرفتید به جز وی سرورانی را که ملک نمی شوند برای خویشان

نَفْعًا وَلَا ضَرًّا قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ أَمْ هَلْ تَسْتَوِي
سودی را و نه زیانی را؟ بگو آیا برابر است نابینا و بینا؟ یا برابر است

الْعُمُتُ وَالنُّورُ أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَبَّهُ الْخَلْقُ
ناریکی ها و روشنی؟ یا اینکه قرار داده اند برای الله شریکانش که آفریده باشند مثل آفرینش الله پس مشتبه شده این دو آفرینش

عَلَيْهِمْ قُلْ اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ۝۱۶ أَنْزَلَ مِنَ
بر ایشان بگو الله آفریننده هر چیزی است و اوست آن یگانه بر همه چیره ۱۶ فرو فرستاد از

السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ أَوْدِيَةٌ بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا رَابِعًا
آسمان آب را پس جاری شد رودها به اندازه خویش پس برداشت سیل کفی برآمده را

وَمِمَّا يُوقِدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ حِلْيَةٍ أَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ مِثْلَهُ كَذَلِكَ
و از آنچه می گذارند بر آن در آتش برای جستن زیوری یا کالایی کفی است مانند آن اینچنین

يَضْرِبُ اللَّهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ فَأَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَاءً وَأَمَّا مَا
ضرب می زند الله حق و باطل را اما کف کنار می رود خشکیده و نابجا و اما آنچه

يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُتُ فِي الْأَرْضِ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ ۝۱۷
سود می رسد به مردمان پس می ماند در زمین این چنین می زند الله مثل ها را ۱۷

لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمُ الْحُسْنَىٰ وَالَّذِينَ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ
برای آنان که پاسخ دادند [دعوت] پروردگار خویش را نیکوترین [بless] است و آنان که پاسخ ندادند [دعوت] لورا

لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ
اگر باشد برای شان آنچه در زمین است همگی و همانند آن با او البته عوض دهند آن را

أُولَئِكَ لَهُمْ سُوءُ الْحِسَابِ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَهُمْ فِيهَا يُلَاقُونَ
انان برای شان بدی حساب باشد و جای شان دوزخ است و آن ابد جایی است ۱۸

۱۰ **أَمَنَ يَوْمَئِذٍ أُولُو الْأَلْبَابِ** **إِلَيْكَ مِّنْ رَبِّكَ الْحَقُّ كَرِهَ** **هُوَ أَعْيَنُ** **إِنَّمَا يَنْذَرُكَ**

اما کسی که می شد که محله درود سلاست به سوی تو احاطه بود که حق است مانند کسی است که وی کورال است سید پد می بدید

۱۱ **أُولُو الْأَلْبَابِ** **الَّذِينَ يُؤْفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ** **وَلَا يَقْضُونَ الْوَعْدَ** **وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا**

خردستان آن که وفا می کند به عهد و نمی سکند و می رسد

۱۲ **وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا** **أَمَرَ اللَّهُ بِهِمْ أَنْ يُوصَلَ وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ**

و آن که پیوسته دهد آنچه را فرموده است الله به که پیوسته خورد و می ترسد

۱۳ **وَيَخْشَوْنَ سَوَاءَ الْحِسَابِ** **وَالَّذِينَ صَبَرُوا أَبَعَادَ عَثَرِهِمْ**

و میساکند از بدی حساب و آنان که شکایی نمودند برای حس رهای بود

۱۴ **وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوْا الزَّكَاةَ وَكَانُوا بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ** **يُؤْمِنُونَ**

و برپا داشتند نماز را و سعی کردند از آنچه روی شان دادیم بهی و آشکارا و دفع می کند

۱۵ **وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهِمْ وَنَحْبِهِمْ** **وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهِمْ وَنَحْبِهِمْ**

و آنانی که از برای سالی است صرف تمام آن سری بهیست های جلودن که وارد می شود در آن

۱۶ **وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهِمْ وَنَحْبِهِمْ** **وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهِمْ وَنَحْبِهِمْ**

و هر که شایسته کار باشد از پدری شان و هر که شایسته و هر که شایسته و هر که شایسته

۱۷ **وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهِمْ وَنَحْبِهِمْ** **وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهِمْ وَنَحْبِهِمْ**

برای شان از هر سری این می گوید سلام بر شما به سبب آنچه بدی کردید پس بیکوست سر انجام این سری

۱۸ **وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهِمْ وَنَحْبِهِمْ** **وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهِمْ وَنَحْبِهِمْ**

و آنان که می شکند بهیسان الله بعد از بسمن آن و می گسند آنچه

۱۹ **وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهِمْ وَنَحْبِهِمْ** **وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهِمْ وَنَحْبِهِمْ**

فرموده است الله به ن که پیوسته خورد و وفاداری کند بر زمین آن برای سالی است

۲۰ **وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهِمْ وَنَحْبِهِمْ** **وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهِمْ وَنَحْبِهِمْ**

و برای سالی است برای بد به دفع می شود روی را برای هر که خواهد و سبک می گرداند و سلاستند الله

۲۱ **وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهِمْ وَنَحْبِهِمْ** **وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهِمْ وَنَحْبِهِمْ**

به زندگانی دین برحالی که نیست زندگانی است بر مقامی آخرت مگر بهر دلیلی اندک و می گوید

۲۲ **وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهِمْ وَنَحْبِهِمْ** **وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهِمْ وَنَحْبِهِمْ**

آنان که که بر روی زمین چه درود آورده شده به تو ایستد شایسته ای از جانب پروردگاری بگو همان الله که مراد می کند

۲۳ **وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهِمْ وَنَحْبِهِمْ** **وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهِمْ وَنَحْبِهِمْ**

هر که خواهد و راه نماید به سوی خویش هر که باز گردد به سوی تو آن که ایمنی آوردند و رزم می نمایند

۲۴ **وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهِمْ وَنَحْبِهِمْ** **وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهِمْ وَنَحْبِهِمْ**

دل هاشان به یاد الله آگاه ناسید به یاد الله نطمین الله رزم می نمایند دل ها

الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبَىٰ لَهُمْ وَحَسَنَ

آن که ایمان آورده و کارهای نیکو را کرده باشند و حال بسیار و نیکو

مَثَابٌ ۚ كَذَٰلِكَ أَرْسَلْنَاكَ فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهَا أُمَمٌ

بازگشتی است ۱۹ کذاک از تو را در میان اممی که گذشت پیش از این امت های بسیار

لِتَسْتَلُوا عَلَيْهِمُ الْبَيِّنَاتُ أَوْحِيَّا إِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمَنِ

تا بحوائج برای آنکه وحی فرستادیم به تو در حالی که آن کفر می ورزید به آن مهربان

قُلْ هُوَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ مَتَابٌ

بگو ۲۰ او پروردگار من است هیچ الهی جز او نیست بر او توکل کردم و به سوی او است بازگشت من

وَلَوْ أَنَّ قُرْآنًا سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ أَوْ قُطِعَتْ بِهِ الْأَرْضُ أَوْ كَلِمٌ

و اگر قرآنی می بود که ریزش می شد به سبب آن کوه ها یا یاره یزد می شد به وسیله آن زمین یا به سخن پرت می شد

بِهِ الْمَوْتِ ۚ نَلَّ الْأَمْرُ جَمِيعًا أَلَمْ يَأْتِصِ الْبَيِّنَاتُ الْبَيِّنَاتُ

به وسیله آن مردگان بزم می نمودند بلکه برای آنکه همه کارها همگی با یقین است آنها که ایمان آورده اند

أَن لَّوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَهْدَى النَّاسَ جَمِيعًا وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا

که اگر بخواهد خدا همه راه را نماید مردمان را همگی و همیشه آنان که کفر ورزیدند

نُصِيبُهُمْ بِمَا صَنَعُوا قَارِعَةً أَوْ تَحُلُّ قَرِيبًا مِّن دَارِهِمْ حَقٌّ يَأْتِي

برسد بسوی آن به سبب آنچه کرده اند ایستای آگوسته یا فوادمی اند نزدیک سری ساری و وقتی که برسد

وَعْدُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْلِفُ الْأَعْوَادَ ۚ وَلَقَدْ أَتَيْنَاهُم بِبُرْهَانٍ

و عده الله هر آینه الله خلاف نمی کند وعده خود را و هر چه ریشخند شده اند بپایمانی

مِّن قَبْلِكَ فَأَمَلَيْتُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ

پیش از تو پس مهلت دادم به کسانی که کفر ورزیدند سپس گرفتم آن پس چگونه بود

عِقَابٌ ۚ أَمَسَ هُوَ قَائِمٌ عَلَىٰ كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَجَعَلُوا

کفر من ۲۱ عاقبتی ایستاده است بر هر کسی بدینجه کرده است چو کسی است که جس است و قهر دارند

لِلَّهِ شُرَكَاءَ قُلْ سَمُّوهُمْ أَمْ تُنَبِّئُونَهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي الْأَرْضِ آم

۲۲ ای آن شرمنانی را بگو بیان کنید نام های پس یا اینکه با خبر می کنید بویا به آنچه نمی داند در زمین؟ یا اینکه

يُظَاهِرُ مِن قَوْلِكَ وَلَئِن لَّا رُدِّدُوا لَكَ بِرَأْسِكَ كَفَرُوا بِكَ وَكَذَّبُوا

به کفری سرسری پس می گردید؟ بلکه اگر بر سر نهاده است برای آن که کفر ورزیدند و باو پشت می زدند

الطَّيْلِ وَمَن يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن هَادٍ ۚ هُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيَاةِ

۲۳ و هر که گمراه کند الله پس نیست برای او هیچ راه نهدی ۲۴ برای آنکه عذاب است در زندگانی

الدُّنْيَا وَلِلْعَذَابِ الْآخِرِ ۚ أَسْخَىٰ وَمَا لَهُم مِّن اللَّهِ مِنْ وَاقٍ ۚ

۲۵ و هر چه عذاب آخرت سخت تر است و نیست برای آن از عذاب الله هیچ نگاه دارنده ای

۲۶

۲۷

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعدَ الْمُتَّقُونَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
 مثال آن بهشتی که وعده داده شده است به پرهیزکاران جاری است از زیر آن جاری می‌شود

أُكُلُهَا دَائِمٌ وَظُلُّهَا فِيكَ عَقَقُ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَعَقَقُوا
 خوردن می‌دهی و سایه آن برای تو است از جانب فرجام کسانی است که پرهیزکاری کردند و فرجام

الْكُفْرِينَ النَّارُ وَالَّذِينَ آمَنُوا لَهُمُ الْكِتَابُ يَفْرَحُونَ
 کافران آتش است و آنان که داندیم به بساط کتاب را شاد می‌شوند

يَا أَنْزِلْ إِلَيْكَ وَمِنَ الْأَخْرَابِ مَنْ يُكْرِ بِعَصَهُ قُلْ إِنَّمَا أُمِرْتُ
 به آنکه فرستاده شده است به سوی تو و از گروه آنان که کسی است که بخار می‌کند برخی از آن را بگو چنین نیست که فرموده شده است

أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ وَلَا أُشْرِكَ بِهِ إِلَهٌ أَدْعُوا وَإِلَهِه مَثَابُ
 که عبادت کنم الله و سرک نبرم به او به سوی او می‌خوانم و به سوی او نیست بازگشت من

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ حُكْمًا عَرَبِيًّا وَلَئِنْ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ مَا
 و این چنین فرموده شدیم بر ایشان از قرآنی به زبان عربی و اگر پیروی کنی از خواهش هائیس بعد از آنچه

جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا وَاقٍ
 آمد برای تو از علم نیست برای تو از جانب الله هیچ کارساز و نه نگاهدارنده ای و هر آنکه

أَرْسَلْنَا رَسُولًا مِنْ قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَهُمْ أَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً وَمَا كَانَ
 فرستادیم پیامبرانی پیش از تو و هر داندیم برای آنان همسران و فرزندان را و شاید

لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِثَابِتٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ
 هیچ پیامبری را که بخورد ثبات یابد مگر به اجازه الله برای هر سرآمدی نوشته ای حکمی من است

يَمْحُوا اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتُ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ
 می‌برد من ببرد هر چه را که می‌خواهد و ثبات می‌کند آنچه که خواهد و نزد اوست اصل کتاب لوح محفوظ

وَإِنْ مَا تُرِيدُكَ تَعْصُ إِلَهِي نَعِدُهُمْ أَوْ تَوَفِّيكَ وَإِنَّمَا عَلَيْكَ
 و اگر بخواهی به تو برخی از آنچه را که وعده دهیم به ایشان یا بخواهی بخواهی پس جز این نیست که بر تو است

الْبَلْعُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ أُولَئِكَ بَرَوْا أَنَا نَأْتِي الْأَرْضَ نَقُصُّهَا
 رسان و بر ما است حساب و بر ما است حساب و آنکه ما می‌آئیم به سرزمین می‌کاھیم آن را

مِنْ أَطْرَافِهَا وَاللَّهُ يَحْكُمُ لَا مُعَقِّبَ لِحُكْمِهِ وَهُوَ سَرِيعٌ
 از جانب آن و الله حکم می‌کند نیست هیچ بی گیرنده ای از حکم او و او است

الْحِسَابُ وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَهُ الْمَكْرُ جَمِيعًا
 حساب است و هر به بیرنگ شدند پس که پیش بر آنها بودند پس به همه به یک خرد شدن همگی

يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ وَسَيَعْلَمُ الْكُفْرُ لِمَنْ عَقَقُوا الدَّارَ
 می‌داند آنچه انجام می‌دهد هر کسی و خواهد دانست این کفران که برای کسب فرجام آن سرای

وَيَقُولُ

و می گوید

الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا

انسان که کفر ورزیدند

قُلْ كَفَىٰ

گو

بِاللَّهِ

کافی است

شَهِيدًا

گواه

بَيْنِي

در میان من

وَبَيْنَكُمْ

و میان شما

وَمَنْ

و آن که

عِندَهُ

بر دست

عِلْمٌ

دانش

أَلِكْتُبُ

ن کتاب

سُورَةُ اِبْرٰهِيْمَ

۱۴

۵۲

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

به نام الله مهربان گستر مهربان

الرَّحْمٰنُ كَتَبَ اَمْرًا لَّنَا اِلَيْكَ لِيُخْرَجَ النَّاسُ مِنَ الظُّلُمَاتِ

اله لا اله الا انت كتابی است که فرموده شدیم لای را به سوی تو تا بیرون وری مردمان را از تاریکی ها

اِلَى النُّورِ يٰ اَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيْزِ الْحَمِيْدِ

به سوی روشنی به فرمان ای کسانی که ایمان آورده اند به سوی صراط العزیز الحمید

اللّٰهُ الَّذِيْ لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَوَيْلٌ

الله دانی که در آن است آنچه در آسمان ها و آنچه در زمین است و وای

لِلْكَافِرِيْنَ مِنْ عَذَابٍ شَدِيْدٍ اِنَّ الَّذِيْنَ يَسْتَعْجِلُوْنَ

بر کافران عذاب شدیدی است آنان که بخواهند

الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا عَلَى الْاٰخِرَةِ وَيَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ

زندگانی دنیا را بر آخرت و باز می دارند از راه حق

وَيَسْعَوْنَ فِيْ اَوَّلٰتِكُمْ فِيْ صَلٰى بَعِيْدٍ وَمَا اَرْسَلْنَا

و می طالع در آن کجاست در گمراهی دوری هست و ما نفرستادیم

مِنْ رَّسُوْلٍ اِلَّا بِلِسٰنٍ قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ فَيُضِلُّ اللّٰهُ

هیچ پیامبری را مگر به زبان قوم او تا بیان کند برای آنان پس گمراه سازد الله

مَنْ يَّشَاءْ وَيَهْدِيْ مَنْ يَّشَاءْ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ

هر که خواهد و راه نماید هر که خواهد و عزیز و حکیم

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مُوْسٰى بِآيٰتِنَا اَنْ اَخْرِجْ

و هر آینه فرستادیم موسی را با نشانه های خود تا ببرد

قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ اِلَى النُّورِ وَذَكَّرْهُمْ بِآيٰتِنَا

قوم خود را از تاریکی ها به سوی روشنی و یاد ده ایسان را به روای

اللّٰهُ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّكُلِّ صٰكِرٍ شٰكِرٍ

الله همان در این نشانه های است برای هر صاکر و شاکر

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
 واینگوی لنگه که گفت موسی به قوم خود یاد کنید نعمت الله بر خویش
 إِذْ أَحْسَنَكُمْ مِنْ حَالٍ فِرْعَوْنُ يَسْؤُمُوكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ
 چون دهانید شمارا از کسان فرعون که تحمل می کردند بر شما بدی عذاب را
 وَيَذَّبُكُمْ وَيَنْشِئُكُمْ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَيُؤْتُونَكُمْ
 و سر می نویسد و پسران شما را و زنده می گرداند و زنان دختران شما را و
 ذَلِكَ مِنْ بَلَاءِ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ وَإِذْ قَادَتِ
 این را مایه از رب بزرگ و هنگامی که خبردار صاحب
 رُسُلَكُمْ لَئِنْ شَكَّرْتُمْ لَا زِيدَنَّكُمْ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ إِنَّ
 بر او که است که اگر سپاس گوید زیادتر دهیم شمارا و اگر ناسپاسی کنید همانا
 عَذَابِي لَشَدِيدٌ وَقَالَ مُوسَى إِنْ تَكْفُرُوا أَنْتُمْ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ
 عذاب من سخت است و گفت موسی اگر کافر شوید شما و هر که در زمین است
 جَمِيعًا فَإِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ حَمِيدٌ أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبُوءُ الْدينِ
 همگی پس همانا الله بونگری سوده است آیا بر سیده است به شما خبر آمد که
 مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَثَمُودُ وَالَّذِينَ مِنْ
 پیش از شما بودند قوم نوح و عاد و ثمود و کسانی که
 بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ
 بعد از ایشان آمدند پس فقط نصیب خود پس را مگر الله آمدند نزد آنان پیامبرانشان با دلائل روشن
 فَرَدُّوا أَيْدِيَهُمْ فِي أَقْوَامِهِمْ وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا أُرْسِلْتُمْ
 پس باز کردند دستهای خود را در میان خود و سرسختی را کردند و گفتند همانا ما مکریم به آنچه فرستاده شدید
 بِهِ وَإِنَّا لَمِنْ كَذِبٍ مِمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ مُرِيبٌ قَالَتْ
 بری و بی گمان ما در شک هم از آنچه می خوانید ما را به سوی آن مکی سخت گفت
 رُسُلُهُمْ أَلَا إِلَهُ شَكٌّ فَأَطْرَفُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَدْعُوكُمْ
 پیامبران شما آیا در وجود به شک است از پرستش و زمین و آسمانها می خواند شما
 لِيُعَذِّبَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرَكُمْ إِلَى أَجَلٍ
 تا بیاورد برای شما از گناهات و تا باز پس نبرد شمارا تا وقتی که
 مُسَمًّى قَالُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا شُرٌّ مَثَلًا فَرِيدُونَ أَنْ تَصُدُّونَا
 نام برده شده گفت بپسند شما مگر ادعی مانند ما می خواهید که باز دارید ما را
 عَمَّا كُنَّا يَعْبُدُ آبَاءَنَا وَمَا نَحْنُ بِمُؤْمِرِينَ
 از آنچه می پرستیدند پدران ما و ما را نیست از پیروان

سوره ابراهيم
 ۲۵۶

قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ اِنْ نَحْنُ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ

گفتند به آنان پيامبران ما هم ما مگر انسانی مانند شما و ليكن الله

يَعْنِي عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَمَا كَانَ لَنَا اَنْ نَأْتِيَكُمْ

معنا می دهد بر هر که خواهد از بندگان خود و نيست ممكن برای ما كه بياوريم برايكم

يُسْلُطُنِي اِلَّا بِاِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فليتوكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

حق می رسد مگر به اذن الله و بر الله بايد توكل كند مؤمنان

وَمَا لَنَا اَلَّا تَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ وَقَدْ هَدَيْنَا سَبِيلًا

و چه شده ما را كه توكل كنيم بر الله و هدايت نموده است به ما راه های هدایت ما را

وَلَقَصِرَ عَلَى مَا أَدْبَسْنَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ

و له من خواهم كرد بر آواری كه به ما رسانيد و بر الله بايد توكل كند متوكلان

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِرُسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُمْ

و گفتند آنان كه كفر ورزیدند به پيامبران خویش

أَرْضَنَا أَوْ لَنَعُودَنَّ فِي مِلَّتِنَا فَأَوْحَى إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ

و می نمود به آنان كه باز گردند به این ما پس وحی كرد به سوی بنی برودنگرانی كه هر ايه هلاک خواهیم كرد

الطَّالِعِينَ وَلَنُكَنِّنَكُمْ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِهِمْ

سازندگان و هر ايه ساكنان خواهیم ساخت شما را و در پس از آن

ذَلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقَامِي وَخَافَ وَعِيدِ وَاسْتَمْتَحُوا

این برای كسی است كه بترسد از اينست در پيگاه من و بترسد از وعده عذاب من و طلب پيروي كردند

وَحَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ مِّنْ وَرَآيِهِ جَهَنَّمُ وَشَقَى

و نوميد ماند هر سرکش سيزنده پس او دورخ است و نوشاينده شود

مِنَ مَّاءٍ صَدِيدٍ يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسِيغُهُ

از آب چركين جرعه جرعه فروكشد دل را و نماند از گلو فروبرد آن را كه سر يابد

وَبِأَيِّهِ الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ وَمِنْ

و می آيد نوای لو مرگ از هر جای وی نيست او مردنی و در

وَرَآيِهِ عَذَابٌ غَلِيظٌ مِّثْلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ

پس لوب عذابى سخت ميان كسان كه كفر ورزیدند به پروردگارشان

أَعْمَنَهُمْ كَرَمًاوَأَشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ لَا يَقْدِرُونَ

لشعل اسفند مانند خاكسری است كه سخت ورد به آن باد در روزی بلاخير نصيب نوليد بابت

مِمَّا كَسَبُوا عَلَى شَيْءٍ ذَلِكَ هُوَ الصَّلُّ الْبَعِيدُ

بر آنچه كسب كرده اند بر هيچ چيزی اين است ن گمراهی دور حق

الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنَّ يَئُودَ
ایا ندیدی که همانا الله افرید آسمان ها و زمین را به حق؟ اگر خواهد

يُذْهِبَكُمْ وَيَأْتِي بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٩﴾ وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ
می برد شما را و بیاورد آفریده ای نو را و نیست این بر الله دشوار

﴿٢٠﴾ وَيَبْرَزُوا لِلَّهِ جَمِيعًا فَقَالَ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا
و پدیدار شوند پیش الله همگی پس گویند ناتوانان به آنانی که تکبر ورزیدند

إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُّقْنُونَ عَلَانَا مِنْ عَذَابِ اللَّهِ
همانا ما بودیم پیرو شما پس آیا شما دفع کننده اید از ما عذاب الله

مِنْ شَيْءٍ قَالُوا لَوْ هَدَانَا اللَّهُ لَهْدَيْنَاكُمْ سَوَاءٌ عَلَيْنَا
چیزی را؟ گویند اگر راه نمودی ما را الله هر آینه ما نیز راه می نمودیم شما را یکسان است بر ما

أَجْرَعْنَا أَمْ صَبَرْنَا مَا لَنَا مِنْ مَحِيصٍ ﴿٢١﴾ وَقَالَ الشَّيْطَانُ
که بی نیکی کنیم یا صبر نماییم نیست برای ما هیچ گریزگاهی و گفت شیطان

لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ وَعْدُهُ لَحَقٌّ وَعَدْتُمْ وَوَعَدْتُكُمْ
وقتی که به پایان رسد کار همانا الله وعده داد شما را وعده حق و وعده دادم به شما

فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ
پس خلاف کردم من با شما و نبود برای من بر شما هیچ چیزی آنکه بخواندم شما را

فَأَسْتَجِبْتُمْ لِي فَلَا تَلُومُونِي وَلُومُوا أَنْفُسَكُمْ مَا أَنَا
پس پذیرفتید اسخا مرا پس ملامت مکنید مرا و ملامت کنید خویش را نیستم من

بِمُصْرِخِكُمْ وَمَا أَنْتُمْ بِمُصْرِخِيَّ إِنِّي كَفَرْتُ بِمَا
فریادرس شما و نیستید شما فریادرس من همانا من منکر شدم به آنچه که

أَشْرَكْتُمُونِ مِنْ قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ
مرا شریک الله کردید پیش از این همانا ستمکاران برای آنان است عذابی دردناک

﴿٢٢﴾ وَأَدْخِلْ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ
و درآورده شوند آنان که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته به بهشت ها که

تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ تَجَيَّسُهُمْ
جاری است از زیر درختان آنها جوی ها جلوه بان باشند در آنجا به اجازه پروردگار شان درودشان

فِيهَا سَلَامٌ ﴿٢٣﴾ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً
در آنجا سلام است ایا ندیدی چگونه زده است الله مثلی را؟ کلمه پاکیزه

كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ ﴿٢٤﴾
مانند درخت پاکیزه است که ریشه اش ثابت و شاخه اش در آسمان است

تَوَفَّىٰ أَكْلَهَا كُلِّ حِينٍ يَأْذِنُ رَبِّهَا وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ

می دهد خوراکش هر زمانی به آن پروردگار خویش و می زند مثل ها را

لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿۱۵﴾ وَمِثْلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ

برای مردمان باشد که آنان پندپذیر شوند و مثل کلمه پلید

كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ اجْتُثَّتْ مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ

مانند درخت پلید است که برکنده شده باشد از بالای زمین که نیست آن را ثباتی

يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ

استوار می سازد الله کسانی را که ایمان آوردند یا گفتار استوار در زندگانی

الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ

دنیا و در آخرت و گمراه می سازد الله ستمکاران را و می کند

اللَّهُ مَا يَشَاءُ ﴿۱۷﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَدَّلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ كَفْرًا

الله آنچه را می خواهد ﴿۱۷﴾ آیا ننگرستی به آنان که دگرگون کردند نعمت الله را به ناسپاسی

وَأَحْلَوْا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ ﴿۱۸﴾ جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا وَيَنْسَوْنَ

و فرود آوردند قوم خود را به سرای تباهی ﴿۱۸﴾ که دوزخ است؟ دراپند آنجا و بد

الْفِرَارِ ﴿۱۹﴾ وَجَعَلُوا لِلَّهِ أندَادًا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ

فرار گشتی است ﴿۱۹﴾ و قرار دادند برای الله همتایانی را تا گمراه کنند مردمان را از راه او بگو

تَمَتَّعُوا فَإِنَّ مَصِيرَكُمْ إِلَى النَّارِ ﴿۲۰﴾ قُلْ لِعِبَادِيَ الَّذِينَ

بهره مند شوید پس همقا بازگشت شما به سوی آتش است ﴿۲۰﴾ بگو به آن بندگان من که

ءَامَنُوا يُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَهُمْ يُؤْتُونَ زَكَاةً وَسِرًّا وَعَلَانِيَةً

ایمان آوردند برپا دارند نماز را و اتفاق کنند از آنچه روزی ندیم به ایشان پنهان و آشکارا

مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعَ فِيهِ وَلَا خِلَالٍ ﴿۲۱﴾ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ

پیش از آنکه بیاید روزی که نه خرید و فروش است در آن و نه ای بکنیدگرا دوستی ﴿۲۱﴾ الله است که آفرید

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ

آسمان ها و زمین را و فرود فرستاد از آسمان آب را پس بیرون آورد

بِهِ مِنَ الشَّجَرِ رِزْقًا لَكُمْ وَسَخَّرَ لَكُمْ الْفَلَكَ لِتَجْرِيَ

به سبب آن از میوه ها روزی برای شما و رام ساخت برای شما کشتی را تا روان گردد

فِي الْبَحْرِ بِأَمْرٍ وَاسَخَّرَ لَكُمْ الْأنْهَارَ وَاسَخَّرَ لَكُمْ

در دریا به فرمان او و رام گردانید برای شما جوی ها را و رام ساخت برای شما

الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَآبِّينَ وَسَخَّرَ لَكُمْ الْبَلَدَ وَالنَّهَارَ ﴿۲۳﴾

آفتاب و ماه را که همواره روند و رام ساخت برای شما شب و روز را ﴿۲۳﴾

وَمَا آتَاكُم مِّن كَثْرٍ مَّا سَأَلْتُمُوهُ وَإِن تَعُدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تَحْصُوهَا **إِنَّ الْإِنسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ** ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰ ۱۰۱ ۱۰۲ ۱۰۳ ۱۰۴ ۱۰۵ ۱۰۶ ۱۰۷ ۱۰۸ ۱۰۹ ۱۱۰ ۱۱۱ ۱۱۲ ۱۱۳ ۱۱۴ ۱۱۵ ۱۱۶ ۱۱۷ ۱۱۸ ۱۱۹ ۱۲۰ ۱۲۱ ۱۲۲ ۱۲۳ ۱۲۴ ۱۲۵ ۱۲۶ ۱۲۷ ۱۲۸ ۱۲۹ ۱۳۰ ۱۳۱ ۱۳۲ ۱۳۳ ۱۳۴ ۱۳۵ ۱۳۶ ۱۳۷ ۱۳۸ ۱۳۹ ۱۴۰ ۱۴۱ ۱۴۲ ۱۴۳ ۱۴۴ ۱۴۵ ۱۴۶ ۱۴۷ ۱۴۸ ۱۴۹ ۱۵۰ ۱۵۱ ۱۵۲ ۱۵۳ ۱۵۴ ۱۵۵ ۱۵۶ ۱۵۷ ۱۵۸ ۱۵۹ ۱۶۰ ۱۶۱ ۱۶۲ ۱۶۳ ۱۶۴ ۱۶۵ ۱۶۶ ۱۶۷ ۱۶۸ ۱۶۹ ۱۷۰ ۱۷۱ ۱۷۲ ۱۷۳ ۱۷۴ ۱۷۵ ۱۷۶ ۱۷۷ ۱۷۸ ۱۷۹ ۱۸۰ ۱۸۱ ۱۸۲ ۱۸۳ ۱۸۴ ۱۸۵ ۱۸۶ ۱۸۷ ۱۸۸ ۱۸۹ ۱۹۰ ۱۹۱ ۱۹۲ ۱۹۳ ۱۹۴ ۱۹۵ ۱۹۶ ۱۹۷ ۱۹۸ ۱۹۹ ۲۰۰ ۲۰۱ ۲۰۲ ۲۰۳ ۲۰۴ ۲۰۵ ۲۰۶ ۲۰۷ ۲۰۸ ۲۰۹ ۲۱۰ ۲۱۱ ۲۱۲ ۲۱۳ ۲۱۴ ۲۱۵ ۲۱۶ ۲۱۷ ۲۱۸ ۲۱۹ ۲۲۰ ۲۲۱ ۲۲۲ ۲۲۳ ۲۲۴ ۲۲۵ ۲۲۶ ۲۲۷ ۲۲۸ ۲۲۹ ۲۳۰ ۲۳۱ ۲۳۲ ۲۳۳ ۲۳۴ ۲۳۵ ۲۳۶ ۲۳۷ ۲۳۸ ۲۳۹ ۲۴۰ ۲۴۱ ۲۴۲ ۲۴۳ ۲۴۴ ۲۴۵ ۲۴۶ ۲۴۷ ۲۴۸ ۲۴۹ ۲۵۰ ۲۵۱ ۲۵۲ ۲۵۳ ۲۵۴ ۲۵۵ ۲۵۶ ۲۵۷ ۲۵۸ ۲۵۹ ۲۶۰ ۲۶۱ ۲۶۲ ۲۶۳ ۲۶۴ ۲۶۵ ۲۶۶ ۲۶۷ ۲۶۸ ۲۶۹ ۲۷۰ ۲۷۱ ۲۷۲ ۲۷۳ ۲۷۴ ۲۷۵ ۲۷۶ ۲۷۷ ۲۷۸ ۲۷۹ ۲۸۰ ۲۸۱ ۲۸۲ ۲۸۳ ۲۸۴ ۲۸۵ ۲۸۶ ۲۸۷ ۲۸۸ ۲۸۹ ۲۹۰ ۲۹۱ ۲۹۲ ۲۹۳ ۲۹۴ ۲۹۵ ۲۹۶ ۲۹۷ ۲۹۸ ۲۹۹ ۳۰۰ ۳۰۱ ۳۰۲ ۳۰۳ ۳۰۴ ۳۰۵ ۳۰۶ ۳۰۷ ۳۰۸ ۳۰۹ ۳۱۰ ۳۱۱ ۳۱۲ ۳۱۳ ۳۱۴ ۳۱۵ ۳۱۶ ۳۱۷ ۳۱۸ ۳۱۹ ۳۲۰ ۳۲۱ ۳۲۲ ۳۲۳ ۳۲۴ ۳۲۵ ۳۲۶ ۳۲۷ ۳۲۸ ۳۲۹ ۳۳۰ ۳۳۱ ۳۳۲ ۳۳۳ ۳۳۴ ۳۳۵ ۳۳۶ ۳۳۷ ۳۳۸ ۳۳۹ ۳۴۰ ۳۴۱ ۳۴۲ ۳۴۳ ۳۴۴ ۳۴۵ ۳۴۶ ۳۴۷ ۳۴۸ ۳۴۹ ۳۵۰ ۳۵۱ ۳۵۲ ۳۵۳ ۳۵۴ ۳۵۵ ۳۵۶ ۳۵۷ ۳۵۸ ۳۵۹ ۳۶۰ ۳۶۱ ۳۶۲ ۳۶۳ ۳۶۴ ۳۶۵ ۳۶۶ ۳۶۷ ۳۶۸ ۳۶۹ ۳۷۰ ۳۷۱ ۳۷۲ ۳۷۳ ۳۷۴ ۳۷۵ ۳۷۶ ۳۷۷ ۳۷۸ ۳۷۹ ۳۸۰ ۳۸۱ ۳۸۲ ۳۸۳ ۳۸۴ ۳۸۵ ۳۸۶ ۳۸۷ ۳۸۸ ۳۸۹ ۳۹۰ ۳۹۱ ۳۹۲ ۳۹۳ ۳۹۴ ۳۹۵ ۳۹

مُطِيعِينَ مُقْنِي رُؤُوسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ وَأَفْئِدَتُهُمْ

در حالی که شتابان بالا گرفته اند سرهایشان را بر نمی گردانند به سوی سخن چشم ایشان اهلک نمی رسد و دل هایشان

هَوَاءٌ ۝۱۳ وَأَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ فَيَقُولُ الَّذِينَ

نهی است (دل در فلان نیست) ۱۳ و بترسان مردمان را از روزی که بیاید به ایشان عذاب پس گویند آنان که

ظَلَمُوا رَبَّنَا أَخْرِنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ نُّحِبِّ دَعْوَتَكَ وَنَتَّبِعِ

ستم کردند ای پروردگار ما واپس دار ما را تا مدتی نزدیک تا قبول کنیم خواندن تو را و پیروی کنیم

الرُّسُلَ ۝۱۴ أَوَلَمْ تَكُونُوا أَقْسَمْتُمْ مِمَّنْ قَبْلُ مَا لَكُم

پیامبران را ای سوگند نمی خورید پیش از این که نباید شما را

مِنْ زَوَالٍ ۝۱۵ وَسَكَنتُمْ فِي مَسَاكِينِ الَّذِينَ ظَلَمُوا

هیچ بر افتادگی؟ ۱۵ و ساکن شدید در منازل آنان که ستم کردند

أَنْفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَضَرَبْنَا

بر خویش و روشن شد برای شما که چگونه کردیم با آنان و زدیم

لَكُمْ الْأَمْثَالَ ۝۱۶ وَقَدْ مَكَرُوا مَكَرَهُمْ وَعِنْدَ اللَّهِ

برای شما مثل هارا ۱۶ و به درستی که تیرنگ زدند و نهایت تیرنگشان و نزد الله است

مَكَرَهُمْ وَإِنْ كَانَتْ لِيَرْتَوَلُوا مِنْهُ الْجِبَالُ

(جاری) تیرنگشان و هر آینه بود که از جای برآید به سبب آن کوه ها

۝۱۷ فَلَا تَحْشَبَنَّ اللَّهَ مُخَلَّفًا وَعَدُوَّهُ رُسُلُهُ إِنْ

۱۷ پس به تاکید مبنابر الله را خلاف کننده و عدا خود با رسولانش همانا الله پیروزمند

ذُو أَنْتِقَامٍ ۝۱۸ يَوْمَ تَبْدُلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ

صاحب انتقام است ۱۸ روزی که دگرگون شود این زمین به غیر این زمین و آسمان ها نیز غیر آنها

وَيَبْرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ۝۱۹ وَتَرَىٰ الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ

وای مردم انکار شوند به پیشگاه الله یگانه ۱۹ و بینی گناهکاران را در آن روز

مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ۝۲۰ سَرَّابِلُهُمْ مِنْ قَطْرَانٍ وَتَعْنَىٰ

بسته شدگان در زنجیرها ۲۰ پیراهنشان از قیر باشد و پوشاند

وَجُوهَهُمْ النَّارُ ۝۲۱ لِيَجْزِيَ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ

روی ایشان را آتش ۲۱ تا جزا دهد الله هر کسی را (برابر آنچه) کرده است

إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۝۲۲ هَذَا بَلَّغٌ لِلنَّاسِ وَلِيُنْذَرُوا

همانا الله زود شمار است ۲۲ این پیام رسانی برای مردم است و تا بیم داده شوند

بِهِ وَلِيَعْلَمُوا أَنَّمَا هُوَ إِلَهُ الْوَحْدُ وَلِيَذَّكَّرَ أُولُوا الْأَلْبَابِ ۝۲۳

به آن و تا بدانند که جز این نیست که او الهی یگانه است و تا پندپذیر شوند خردمندان ۲۳